

Criteria voor de aanstelling van juridische en medische experts

Augustus '10- Hilde Peeters

Vooraf bij zware verkeersongevallen, waar er sprake is van ernstige lichamelijke letsels, is het van groot belang dat het slachtoffer wordt bijgestaan door bekwame juridische en medische experts. Waar moet een slachtoffer zoal rekening mee houden bij zijn keuze? Hieronder vind je een aantal aandachtspunten.

EEN ADVOCAAAT KIEZEN

1. Kies een gespecialiseerde advocaat

Kies een advocaat die gespecialiseerd is in burgerlijke aansprakelijkheid en verkeerszaken, ervaring heeft en regelmatig dat soort dossiers behandelt. Op de website van de Orde van Vlaamse Balies staat een overzicht van 'voorkeurmateries', en uit dit gamma – burgerlijke aansprakelijkheid staat vermeld – kan je enigszins opmaken met welke thema's een advocaat het meest vertrouwd is. Op de websites van de grotere advocatenkantoren staat meestal ook de specialisatie van de verschillende advocaten vermeld.

2. Stap niet onvoorbereid bij een advocaat binnen.

Maak een overzicht van de feiten en de stappen die al werden ondernomen door jezelf en de tegenpartij. Koester realistische verwachtingen. Bedenk dat een advocaat een juridisch/zakelijk dienstverlener is. Voor emoties is hier weinig plaats en tijd.

3. Overleg met je advocaat

Probeer tijdens je eerste onderhoud na te gaan of de advocaat die je wil inschakelen vertrouwd is met de materie van burgerlijke aansprakelijkheid, lichamenlijk letsel en arbeidsongeschiktheid, verzekeringsrecht. Stelt hij relevante vragen waaruit zijn deskundigheid blijkt? Overleg met je advocaat of een omslachtige, trage juridische procedure wel een redelijke slaagkans heeft. In vele gevallen is een minnelijke schikking sneller en minder duur. Hij/zij moet je regelmatig en nauwgezet op de hoogte houden van de stand van zaken en mag je dossier niet nodeloos rekken. Advocaten werken vaak buitenshuis, maar dat betekent niet dat ze nooit bereikbaar zijn. Onmiddellijk telefonisch

antwoorden op al je vragen is voor de advocaat wel niet altijd mogelijk, omdat het vaak om niet zo eenvoudige dossiers en documenten gaat.

4. Maak goede afspraken over honoraria

Het honorarium van de advocaat schrikt vele slachtoffers af. Vooraf goede afspraken maken met je advocaat is essentieel. Daarbij hoort ook een schatting van de te verwachten kosten. *Sommige* advocaten verbonden zich tot het initiatief "Eerste Raad".

Deze vorm van rechtsbijstand biedt de mogelijkheid om een eerste oriënterend gesprek te voeren met één van de aangesloten advocaten. Het gesprek mag maximaal 30 minuten duren. Deze eerste raad is meestal gratis, maar soms wordt wel een 'beperkt' ereloon (25 euro of meer) aangerekend. Andere advocaten rekenen vaak ongeveer 50 euro aan voor een eerste, verkennende raadpleging.

Wanneer je dan beslist om met een advocaat verder te werken kan zijn ereloon volgens verschillende methodes worden bepaald. Meestal rekent de advocaat een uurtarief aan, waarbij hij de aan jouw dossier bestede uren bijhoudt. 100 euro per uur wordt beschouwd als een redelijke vergoeding, al kan het ereloon van een specialist wel 250 euro bedragen. Het honorarium kan ook bepaald worden op basis van de geleverde prestaties, de moeilijkheidsgraad, de hoogdringendheid, ... De advocaat rekent dan voor elk type prestatie bepaalde forfaitaire erelonen aan. Ten slotte kan het honorarium vastgesteld worden in functie van de 'waarde', het belang en verkregen resultaat van de zaak (via een percentage van het bedrag waar het om gaat). Een combinatie van verschillende vergoedingssystemen is ook mogelijk. Het ereloon neemt vaak toe in functie van de faam van de advocaat, zijn ervaring en specialisatie. Een ereloonafpraak 'no cure no pay', waarbij u niets hoeft te betalen als de advocaat de zaak niet wint is in ons land niet toegelaten.

Wie je ook kiest, de advocaat moet je in elk geval vooraf grondig informeren over de gekozen tariefcriteria en na afloop een detailstaat van erelonen, kosten en uitgaven voorleggen, mét bewijzen. Regelmatig een redelijke – geen buitensporige – provisie (voorschot) vragen is gebruikelijk, maar dan heb je ook recht op tussentijdse kostenoverzichten.

Een ereloonstaat is over het algemeen opgebouwd uit honorarium (d.i. het bedrag dat de advocaat in rekening brengt als beloning voor zijn werkzaamheden), kantoorkosten en gerechtskosten. De gerechtskosten zijn de ten behoeve van de zaak gedane uitgaven als griffierechten, deurwaarderskosten, ... Voor deze kosten kan je je advocaat verzoeken om de bewijsstukken ervan ter inzage te geven. Daarnaast worden ook de 'overheadkosten' (personeelskosten) en de overige onkosten (zoals portkosten, telefoon,

fax en fotokopieën) in rekening gebracht. Hiervoor wordt in de regel een vast percentage of een vast bedrag per soort kost (telefoon, kopie, brief, ...) gehanteerd.

EEN RAADSGENEESHEER KIEZEN

Wanneer een slachtoffer van een verkeersongeval lichamelijke letsels heeft opgelopen, zal naast de bijstand van een juridisch expert meestal ook de bijstand van een raadsgeneesheer nodig zijn.

In het kader van de beoordeling van de omvang van je schade zal de verzekeringsmaatschappij van de tegenpartij, die de schade zal moeten vergoeden, in principe beginnen met het uitvoeren van een 'eenzijdige expertise'. De bedoeling hiervan is een eerste indruk te krijgen van de omvang van de schade. Deze expertise wordt uitgevoerd op initiatief en op kosten van de vergoedingsplichtige verzekeraar. Zo'n eenzijdige expertise is niet bindend en er kan dus daarna door het slachtoffer een tegenexpertise worden uitgevoerd.

De eerste, eenzijdige expertise wordt uitgevoerd door een arts die is aangesteld door de verzekeraar die de schade moet betalen. Het is logisch dat deze arts het dossier zal onderzoeken vanuit de logica van zijn opdrachtgever. Hij heeft vooral een controlerende functie. Zo zal hij dus nagaan of de gevolgen van het ongeval niet worden geveinsd of overdreven, of de klacht niet het gevolg is van een toestand die al bestond voor het ongeval (denk aan rugklachten, depressieve klachten, ...) en of de klacht wel degelijk objectief kan aangetoond worden.

Om zijn of haar belangen te verdedigen op een manier die gelijkwaardig is aan die van de tegenpartij heeft het slachtoffer een raadsgeneesheer nodig. Daarbij is het goed om volgende richtlijnen voor ogen te houden.

1. Een goede raadsgeneesheer is niet hetzelfde als een goede dokter

Een goede raadsgeneesheer heeft natuurlijk een goede medische kennis, maar moet ook ervaring hebben in medische expertises. Deze arts beschikt best ook over een diploma in de verzekeringsgeneeskunde en de medische expertise. Dit is een opleiding in het kader van een interuniversitaire samenwerking tussen de KULeuven, de UGent en de UA. Een raadsgeneesheer moet immers niet alleen de letsels die het gevolg zijn van het ongeval kunnen beoordelen, maar hij moet ook voldoende kennis hebben van de verschillende vergoedingsstelsels die van toepassing kunnen zijn op je situatie als slachtoffer. Hij moet op de hoogte zijn van de specifieke problemen die samenhangen met de evaluatie van menselijke schade. Voorts moet hij kennis hebben over revalidatie en meer algemeen de sociale en professionele herinschakeling van personen met beperkingen ten gevolge van

ziekte of ongeval. Een grondige kennis van hulpmiddelen en revalidatietechnieken is daarbij vereist.

Het is daarom meestal geen goed idee om je behandelend specialist of eigen huisarts als raadsgeneesheer in te schakelen. Hoewel deze dokters je medische situatie zeer goed zullen kennen, hebben zij onvoldoende specifieke kennis of alertheid ten aanzien van de bestaande of te verwachten gevolgen in je dagelijks leven en van de medische verwickelingen die het gevolg kunnen zijn van het restletsel. Hun aanpak zal ook vaak verschillen: zo zijn zij meestal niet geneigd om de (rest)letsels sterk te benadrukken, al was het maar om het moreel van hun patiënt niet te ondermijnen. Dat is ook logisch, hun aanpak is immers in de eerste plaats gericht op genezing en niet op vergoeding. Een raadsgeneesheer kijkt echter naar de financiële gevolgen voor zijn cliënt en zal dus ook de aandacht vestigen op toekomstige moeilijkheden om huishoudelijk werk te verrichten, hobby's te beoefenen, sociale relaties aan te gaan, een normale seksualiteit te beleven, ...

2. Onafhankelijkheid is belangrijk

Bijna even belangrijk als zijn ervaring met medische expertises is dat de raadsgeneesheer die het slachtoffer bijstaat, onafhankelijk is van de verzekeringsmaatschappij(en). Omdat je dat soms moeilijk te weten komt, stel je best gewoon de vraag en deel je je bezorgdheid mee.

Dat is niet het geval wanneer de raadsgeneesheer jaarlijks talrijke dossiers voor verzekeringsmaatschappijen behandelt. Er kan dan een zekere economische afhankelijkheid van de arts ten aanzien van de verzekeringsmaatschappij verondersteld worden, waardoor de kans bestaat dat hij zich niet doorgedreven zal richten op jouw verdediging als patiënt-slachtoffer.

3. Wacht niet te lang

Wacht niet te lang met het aanstellen van je eigen raadsgeneesheer. De raadsgeneesheer kan best tussenkomen voordat je de eerste keer op onderzoek gaat bij de raadsgeneesheer van de verzekeringsmaatschappij. Hij of zij kan dan als eerste nazien welke stukken wel en niet moeten worden gebruikt bij de medische expertise, welke onderzoeken nog moeten gebeuren en wanneer, ...

Vaak schakelen slachtoffers hun raadsgeneesheer pas in nadat de medische expertise door de raadsgeneesheer van de tegenpartij (zijnde de verzekeringsmaatschappij die de vergoeding moet betalen) al volop bezig of zelfs beëindigd is. Dat heeft ondermeer te maken met het feit dat de meeste rechtsbijstandsverzekeraars van oordeel zijn dat een eigen raadsgeneesheer pas moet tussenkomen nadat de raadsgeneesheer van de verzekeringsmaatschappij zijn eindbesluiten kenbaar heeft gemaakt. De praktijk wijst hier wel uit dat mondige slachtoffers meer bekomen dan anderen. Vergeet niet dat jij als

slachtoffer zelf het bestaan en de omvang van de schade moet aantonen. Als de letsels uitgebreider of zwaarder zijn dan de raadsgeneesheer van de tegenpartij vaststelt moet jij dit zelf zien te weerleggen. Het is niet uit te sluiten dat in een later stadium bepaald bewijsmateriaal niet meer kan vergaard worden dat in een vroeg stadium wel nog kon worden vergaard. Vooral de linken tussen bepaalde klachten en het ongeval kunnen best zo snel mogelijk na het ongeval worden vastgesteld. Dit is vooral zo voor whiplash-klachten of klachten in verband met hersenletsel.